

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 9177

гр. София, 09.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
закрито заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **8877** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 405 и сл ГПК вр с чл. 144 АПК.

Постъпила е молба от 5.03.2026г от процесуалния представител на жалбоподателя с която се иска издаване на изпълнителен лист /ИЛ/ по влязлото в сила съдебно решение с което се ИЗМЕНЯ Решение по Протокол № 7/4.08.2025г. на Комисията по чл.210, ал.1 от ЗУТ, назначена със Заповед № РОК 24-РД09-48 от 6.03.2024г. на кмета на район „Овча купел“ - Столична община /СО/ в ЧАСТТА относно определения на „Национална специализирана болница за физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД /съобразно притежаваните идеални части от ПИ 68134.4336.550/ размер обезщетение за сервитутно право през имота като УВЕЛИЧАВА размера на паричното обезщетение по същото решение от 70 270,01 лв. на 84 181,32 евро.

СЪДЪТ намира молбата за неоснователна поради следното :

Съгласно разпоредбата на чл. 268, т. 2 от АПК, изпълнителни основания по този кодекс са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение решения, определения и разпореджания на административните съдилища, а редът за започване на производството по изпълнение е подчинен на изричната норма на чл. 269, ал. 2 от АПК, препращащ към предвидения ред в Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Според чл. 404, т. 1 от ГПК, подлежат на принудително изпълнение влезлите в сила решения и определения на съдилищата. За да издаде изпълнителен лист, съдът проверява дали съществува право на принудително изпълнение в полза на страната, която твърди, че е вискател спрямо противна страна посочена за длъжник по изпълняемото право. Проверката обхваща наличието на предвидено от закона и редовно от външна страна изпълнително основание, дали то удостоверява изпълняемото право, за което се иска изпълнителния лист - чл. 406, ал. 1 ГПК. В случая не е налице годно изпълнително основание, защото с посоченото решение не е присъдено/няма осъждане за сумата от 84 181,32 евро, а се изменя административен акт. Липсва подлежащо на изпълнение право на годно изпълнително основание. Липсата на осъдителен диспозитив означава липса на изпълнително основание по смисъла на чл. 404 ГПК във вр. с чл. 144 АПК за издаване на изпълнителен лист. Независимо от благоприятния за оспорващия резултат, съдебното решение не съдържа

разпоредителна част, с която се осъжда административния орган да му заплати посочената по-горе сума. Липсата на такъв осъдителен диспозитив по същество съставлява липса на посочване на конкретно изискуемо задължение, което следва да се поеме от административния орган, поради което и съдебното решение не представлява годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 2 от АПК.

Водим от горното на осн чл. 407 ал.1 ГПК вр с чл. 144 АПК, съдът

Р а з п о р е д и:

Отхвърля молба от 5.03.2026г от „Национална специализирана болница за физикална терапия и рехабилитация“ ЕАД за издаване на изпълнителен лист съобразно съдебното решение по делото.

Разпореждането може да се обжалва от молителя на основание чл.407 ГПК, с частна жалба пред Върховен административен съд, в двуседмичен срок от връчване на разпореждането.

Съдия: